

**MIKKELIN HIIPPAKUNNAN
PIISPA**

Saarna Maata näkyvissä -festivaalien sanajumalanpalveluksessa 18.11.2018 Turussa

Jeesus sanoi opetuslapsille:

”Sitä päivää ja hetkeä ei tiedä kukaan, eivät taivaan enkelit eikä edes Poika, sen tietää vain Isä. Niin kuin kävi Nooan päivinä, niin on käyvä silloinkin, kun Ihmisen Poika tulee. Vedenpaisumuksen edellä ihmiset söivät ja joivat, menivät naimisiin ja naittivat tyttäriään aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin. Kukaan ei aavistanut mitään, ennen kuin tulva tuli ja vei heidät kaikki mennessään. Samoin käy, kun Ihmisen Poika tulee. Kaksi miestä on pellolla: toinen otetaan, toinen jätetään. Kaksi naista on jauhamassa viljaa: toinen otetaan, toinen jätetään.

Valvokaa siis, sillä te ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee. Ymmärrättehän, että jos talon isäntä tietäisi, mihin aikaan yöstä varas tulee, hän valvoisi eikä antaisi murtautua taloonsa. Olkaa siis tekin valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee hetkellä, jota ette aavista.” (Matt. 24:36-44).

”Valvokaa.” Aivan kuin Jeesus antaisi ohjeita festareille tuleville. Aivan kuin Hän tietäisi, miten festareilla yöt sujuvat. ”Eihän tänne nukkumaan ole tultu” on monen asenne. Vanhat ja uudet kaverit, hyvä ohjelma, jutteleminen ja ihan vain hengailu kiinnostavat enemmän kuin pitkät yöunet. Luulenpa, että tänä viikonloppuna näillä festareilla moni on noudattanut Jeesuksen ohjetta valvomisesta.

Jeesus kuitenkin jatkaa: *”Valvokaa siis, sillä te ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee.”* Valvomisen ei tässä tarkoitakaan nukkumisen vastakohtaa. Jumala ei kiellä meiltä unta eikä lepoa. Uskossa valvomisen ei tarkoita, että kristitty ei saisi levätä, tai ettei hän saisi käyttää aikaansa virkistäytymiseen. Päinvastoin, sitä varten Luoja itse on asettanut lepopäivän ja suorastaan käskenyt ihmistä elämään työn ja levon rytmissä.

Kehotus valvomiseen kuuluu Kristuksen ylösnousemuksen ja hänen paluunsa väliseen aikaan. Juuri tätä aikaa me elämme. Odotamme sitä hetkeä, jolloin Jeesus tulee takaisin maan päälle. Kristuksen tulo on etukäteen valmistettu ja ilmoitettu tapahtuma, mutta sen toteutumisen hetki on yllätys. Sitä ei tiedä kukaan muu kuin yksin Jumala. *”Valvokaa siis, sillä te ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee.”* Siksi meidän on oltava valmiina, valvottava. Mutta mitä se valvomisen on?

Ensinnä on huolehdittava siitä, että on milloin tahansa valmiina. Oikeaan valvomiseen kuuluu tilanteiden ennakointi ja varautuminen yllättäviinkin tilanteisiin. Valvomisen on elämänasenne. Kristus voi tulla milloin tahansa, keskellä arkielämää. Näinhän evankeliumissa kerrotaan: *”Kaksi miestä on pellolla: toinen otetaan, toinen jätetään. Kaksi naista on jauhamassa viljaa: toinen otetaan, toinen jätetään.”* Valvomisen tapahtuu pellolla ja taloustöissä, siis tavallisen elämän keskellä. Valmiina Kristuksen tuloon ja iäisyyteen on oltava arkielämässä, koulussa, opiskelussa, kavereiden keskellä, harrastuksissa, kotona. Koko ihmisen

elämä on tarkoitettu eletäväksi Kristuksen yhteydessä. Oikeaa valvomista on siellä, missä Jumala otetaan todesta ja turvaudutaan Vapahtajaan.

Toiseksi valvova elämänasenne ei ole mitään hurskastelua tai vetäytymistä pois maailmasta. Se on tavallista ja arkista elämää tässä maailmassa ja niiden ihmisten kanssa, jotka lähellemme on annettu. Mutta samalla se on elämää Jumalan yhteydessä. Se on elämistä Jumalan lapsena ja hänen tahtonsa noudattamista. Se merkitsee lähimmäisen rakastamista, ihmisarvon puolustamista, oikeudenmukaisuuden edistämistä, luomakunnan varjelemista.

Minua on puhutellut arkkipiispa Martti Simojoen opetus vuosikymmenten takaa. Hän sanoi: ”Kun Jumala herättää ihmisen valvomaan, se aina tapahtuu siten, että Sana tulee tälle ihmiselle eläväksi.” Tätä viisautta on syytä kuunnella tarkkaan. Oikea valvominen johtaa aina Raamatun äärelle, seurakunnan yhteyteen, jumalanpalvelukseen. Niistä löytyvät voimanlähteet elämään. Silloin ymmärrämme, että valvominen on lapsen vapaata ja turvallista oloa Taivaan Isän hoidossa. Suhde Jumalaan ei rakennu ihmisten edellytysten varaan, vaan se perustuu Kristuksen ehtoja asettamattomaan rakkauteen ja syntien anteeksiantamukseen. Olet Jumalalle rakas ja tärkeä! Tämä antaa ilon ja vapauden. Se rohkaisee työhön lähimmäisten hyväksi ja maailman puolesta.

Tutustuin seurakuntatyössä aikoinaan vanhaan pappiin, joka aina hengellisiltä kesäjuhlilta tultuaan sanoi: ”Hyvät oli juhlat, mutta parempiin on päästävä.” Näiltä festareilta palattuasi voit sanoa samoin. Hyvät oli festarit, mutta parempiin on päästävä.

Nykyaikana ei ole helppo elää kristittynä ja tunnustaa uskovansa Jumalaan. Niin nuorten kuin aikuisten maailma voi olla kovaa uskovalle. Rohkaisen teitä tunnustamaan väriä. Olkaa reilusti kristittyjä, Jumalaan uskovia! Sillä usko Jumalaan ja sen osana Kristuksen paluun odotus ei ole jotain pimeää, tajutonta touhua, vaan ennakoivaa viisautta. Siellä, missä sydän, vaikka kuinka arastellen, sanoo: ”Tule, Herra Jeesus”, siellä opitaan valvoen odottamaan Herramme paluuta. Silloin olemme valmiina Luojamme kohtaamiseen, tapahtui se sitten Jeesuksen toisen tulemisen tai oman kuolemamme myötä. Ennemmin tai myöhemmin niin tapahtuu. Silloin toteutuu se, että hyvät oli festarit, mutta parempiin päästään.

Seppo Häkkinen